

“De Wekker”, februari 1957, 10^e jaargang, nummer 12.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

10e jaargang - februari 1957 - nr 12

De Wekker

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij de
Rotterdamsche Droogdok Maat-
schappij en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg” W.E.K.

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

WETENSCHAP
EN
KUNST

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

Onze Jubilarissen

Op 23 januari j.l. werd weer de verjaardag van de R.D.M. gevierd door huldiging van hen die in het afgelopen jaar 25 of 40 jaren onafgebroken in dienst van onze maatschappij werkzaam zijn geweest.

Deze keer waren er 8 feestelingen met 40 en 31 met 25 jaren diensttijd die, vergezeld van echtgenote of aanverwant, in de gezellig versierde kleine zaal van Courzand door de directie werden verwelkomd.

Ir. K. van der Pols, die deze plichtigheid opende, wenste alle jubilarissen en hun familieleden geluk met dit heuglijk feit en tevens met de gunstige vooruitzichten in ons bedrijf dat thans ruim van werk voorzien is. Doch steeds blijven er zorgen, vervolgde spreker. Zo zijn er in deze tijd, en niet slechts bij ons, grote moeilijkheden in de personeelsvoorziening. Getracht wordt hierin te voorzien door mensen uit de omgeving in ons bedrijf te betrekken, doch dit is niet gemakkelijk, aangezien zij in de regel zeer aan hun streek gehecht zijn. Ook de voorziening in woonruimte baart de directie grote zorgen. Voorzover dit toegestaan is bouwt de R.D.M. huizen, zelfs in Pendrecht, al wordt daar niet over gepraat of in kranten geschreven, een ieder kan dit zien.

Evenmin wordt er door ons met grote woorden gesproken of geschreven over winstuitkeringen, doch hier, onder ons, kunnen we wel zeggen dat er hier sinds jaren een gratificatie wordt gegeven die er zijn mag.

Dit zijn enkele punten uit het openingswoord van onze directeur, die daarna allen nog een prettige middag wenste en daarna aanving alle jubilarissen met een handdruk te feliciteren en hen het gebruikelijk geschenk, n.l. een gouden horloge, te overhandigen. Zij die in plaats van een gouden horloge aan een radio-toestel de voorkeur gaven, vonden dit bij hun thuiskomst keurig in werking.

Hiermede was de voor onze directie zo prettige taak geëindigd.

Jubilaris M. Amoureux nam daarna het woord en

dankte namens alle jubilarissen met enige welgekozen woorden de directie voor het bereiden van deze voor alle aanwezigen zo heuglijke dag.

Nu het officiële gedeelte van deze middag geëindigd was, werd de goede stemming ook hoorbaar en werd er, onder het genot van een kopje koffie of thee, een glaasje, gebak en bonbons voor de dames en rokertjes voor de heren, heel wat afgebabbel en oude geschiedenissen opgehaald.

Een zeer in de smaak van de aanwezigen vallend programma, uitgevoerd door enkele bekende variété artiesten, met Frans Vroolijk als conferencier, verhoogde de vrolijke stemming. Daarin traden op: De Spelbrekers; Raxis, musical comedian, die na zijn optreden direct naar de Statendam moest om daar aan een feestprogramma mede te werken; Martin van Heelsbergen en Johnny van Zwieten met operette in zakformaat en De Stefani's met verbluffende goochelkunst.

Dat na afloop van deze middag iedereen node afscheid nam valt te begrijpen, doch de bussen waarmede de gasten waren opgehaald stonden te wachten om hen weer huiswaarts te brengen, teneinde daar in huiselijke kring nog wat na te feesten, hetgeen mogelijk was

doordat iedere jubilaris daartoe in een enveloppe nog wat mede had gekregen.

Hieronder laten we een lijstje van de jubilarissen 1957 volgen.

Jubilarissen met 40 dienstjaren

P. J. Barten	J. J. Timmers
L. J. de Block	H. van Walsum
J. H. van Dijk	J. de Wit
R. van Oudheusden	J. G. van der Wijk

Jubilarissen met 25 dienstjaren

M. Amoureux	A. Kooy
M. Bakker	W. R. van Kralingen
W. G. Bence	L. de Ligt
A. van den Berg	C. B. Meulstee
A. van den Berg	A. Meuzelaar
J. Beyer	L. J. Noordzij
A. Boele	L. van Oort
A. van Brenkelen	J. A. van Opijnen
H. H. A. Buurman	J. den Ouden
J. van Drunen	T. C. van der Perk
G. C. Gelok	H. Schouten
K. P. van der Giessen	J. Schreuders
W. M. Hartendorp	G. H. Sparenberg
A. B. van der Hoek	A. T. Stip
P. Hofwegen	C. Troost
J. Horstman	

Jubileum Amoureux en Troost in de werkplaats.

GRIEP

Tot nu toe mogen we echt niet mopperen over de winter. Hij is haast net zo „goed” als de zomer van vorig jaar. Vóór nieuwjaarsdag moet je nooit iemand herinneren aan een slechte zomer, omdat iedereen de in een tent, pension of hotel doorgebrachte regendagen dan nog helder voor de geest staan.

Maar na nieuwjaar maken we al weer plannen voor de volgende vakantie. Maar vóór het zover is dat de wereld er zo uitziet als zij er alleen op de eerste vakantiedag kan uit zien, krijgen we nog een paar moeilijke maanden te verduren. Maanden, waarin een aanzienlijk deel van de bevolking naar bed wordt gedreven door griep. In het dagelijks verkeer noemen we alle ziekten, die gepaard gaan met koorts, hoofdpijn, keelpijn en pijn in de ledematen: griep. Als het zich niet zo ernstig laat aanzien spreken we van een griepje, in ernstige gevallen noemen we het een zware griep.

Dat gewone spraakgebruik is, zoals gewoonlijk, fout. De echte griep, de influenza, maakt van alle ziekten die met de genoemde verschijnselen gepaard gaan, meestal maar een klein deel uit. Vele van deze ziekten, de griep inbegrepen, worden veroorzaakt door virussen. Dit zijn, vergeleken met andere ziektever-

wekkers, zoals bacteriën, kleine ziektekiemen. Ze kunnen zich alleen vermeerderen in levend weefsel. Dat wil zeggen dat de aanwezigheid van een functionerende cel voorwaarde is voor hun voortplanting. Ze ontstaan niet, zoals bacteriën door deling van cellen, maar ze onttrekken zich op een gegeven moment in de cel aan onze waarneming, totdat ze ineens in groter hoeveelheid weer tevoorschijn komen.

In het geval van de echte influenza hebben we te maken met een virus, dat via de mond of de neus het lichaam binnenkomt. Het dringt de cellen binnen van het slijmvlies dat de ademweg bekleedt en vernietigt deze. Daardoor verliest de ademweg zijn beschermingsmantel. Deze mantel bestaat uit cellen, die op het oppervlak zogenaamde trilharen dragen.

Deze trilharen zijn onder normale omstandigheden steeds in beweging op zodanige wijze, dat vreemde voorwerpen, zoals stofdeeltjes en bacteriën naar buiten worden gewerkt en daardoor de long niet kunnen bereiken. Als het griepvirus deze bedekkende cellen heeft verwoest is het lichaam daar onbeschermd tegen de aanvallen van andere ziektekiemen. Deze komen bij de gezonde mens in de neuskeelholte voor. Onder normale omstandigheden gebeurt er niets zolang hun aantal niet te groot en onze weerstand sterk genoeg is. Dan bestaat er als het ware een gewapende vrede.

Maar als het lichaam een deel der wapens (heeft moeten strekken), door de aanval van het influenzavirus op het slijmvlies van de ademweg, krijgen die in de keelholte aanwezige ziektekiemen hun kans om op de plaats van de minste weerstand door te breken.

Dan ontstaan bij de griep complicaties. Het zijn vooral deze complicaties die de griep tot een gevaarlijke ziekte kunnen maken. Tijdens de beruchte Spaanse griep in 1918 is het grootste deel van de mensen die gestorven zijn aan die complicaties, meestal een longontsteking, gestorven. Maar ook tijdens minder ernstig verloopende epidemieën, die we ongeveer eens per twee jaar in het eerste kwartaal zien optreden, sterven in ons land steeds weer enkele duizenden mensen aan influenza.

Er is geen geneesmiddel bekend dat griep geneest. We moeten ons daarom tot nu toe beperken tot het bestrijden van de verschijnselen, het zo groot mogelijk maken van de lichamelijke weerstand en het zo klein mogelijk houden van de kans op besmetting met andere ziektekiemen. Het is dan ook verstandig om als verschijnselen van de griep zich openbaren thuis te blijven en in bed te blijven.

Tussen een gewone verkoudheid, waarmee men gewoonlijk wel kan doorwerken, en griep bestaat vaak het verschil, dat de verkoudheid begint met een prikkelend gevoel in de neus, dat spoedig wordt gevolgd door een waterige afscheiding, terwijl bij griep deze verkoudheidsverschijnselen afwezig of veel minder ernstig zijn. Wel ontstaat er bij griep, maar dan pas na een of meer dagen, een droge hoest, die pijnlijk is achter het borstbeen.

Men zorg voor een ziekenkamer met frisse lucht en voor veel warm drinken. Cognac en andere alcoholhoudende dranken hebben geen betere werking dan alcoholvrije dranken. Roken is voor het toch al zo zwaar beschadigde slijmvlies zeer slecht. Gelukkig dat onder die omstandigheid de rokerij ook niet smaakt, zodat het weinig moeite kost het te laten staan. Een uitgezochte gelegenheid om er helemaal mee op te houden. De lichamelijke weerstand houdt men op peil door een licht verteerbare, goed samengestelde, afwisselende voeding en door in bed te blijven.

Gedurende de hele ziekte moet het contact met andere mensen zo veel mogelijk worden vermeden. Daardoor wordt de kans op een extra besmetting met andere ziektekiemen beperkt en wordt voorkomen dat andere mensen door ons met influenzavirus worden besmet. De koorts hoort bij een ongecompliceerde griep in het verloop van drie tot vier dagen verdwenen te zijn. Is dat niet het geval en maakt de patiënt nog een zieke indruk, dan dient het advies van de dokter te

worden ingewonnen. Griep kan worden voorkomen, zij het niet met 100 % zekerheid, door inenting met een gedood influenzavaccin.

G. C. Soeters

Pas op met Uw Ouderdompensioen!

Gaarne ruimen wij een plaatsje in voor de door onze geachte inzender gemaakte opmerkingen, naar aanleiding van bovenstaand artikel. Hij schrijft ons als volgt:

In verband met het artikel „Pas op met Uw Ouderdompensioen”, voorkomende in de *Wekker* van jan. 1957 nr. 11, zou ik de betrokkenen er op willen wijzen dat men door niet te zorgen de verschuldigde belasting te reserveren, ook vrouw en kinderen in moeilijkheden kan brengen, daar bij eventueel overlijden van de belastingplichtige het geld van hen wordt gevorderd. Daar de definitieve aanslag over 't algemeen pas komt ca 2 jaar nadat men het geld heeft ontvangen, lijkt mij deze waarschuwing niet overbodig.

In verband met de cijfers, door steller van het artikel gebruikt, twijfel ik er echter aan of er door hem wel rekening mede is gehouden dat vanaf sept. 1955 voor gehuwden boven de 65 jaar een aftrek van het belastbaar inkomen geldt van f 52 per maand of f 624 per jaar.

A. v. d. Horst

NOOT VAN DE REDACTIE. Inderdaad is in het oorspronkelijk artikel met de door inzender genoemde aftrek geen rekening gehouden.

De door hem genoemde aftrek geldt echter niet voor weduwnaars of duurzaam gescheiden van hun echtgenote levende 65-jarigen.

Ook ontvingen wij nog van verschillende leden enkele opmerkingen naar aanleiding van ons artikel, in 't bijzonder over het daarin genoemde bedrag van f 5300,—. Wel, aannemende dat velen minder verdienen, dan volgt daaruit dat dezen later minder belasting hebben te betalen. Immers ons artikel gaf f 5300,— slechts als voorbeeld aan, terwijl de bedoeling van ons betoog was U te waarschuwen en te behoeden voor latere teleurstelling.

Belasting zal er door de 65-jarigen, die nog werken, betaald moeten worden, zij het meer of minder dan de in ons artikel genoemde f 400,—.

BENT U ALTIJD EERLIJK?

Mijn grootvader placht te zeggen:

„Eerlijk duurt het langst”.

In onze familie gaat het verhaal, dat één van mijn ooms dan steevast antwoordde:

„Jawel, vader, maar wat lang duurt, verveelt”.

Maakt U zich niet ongerust; die oom van me is toch nog goed terecht gekomen en hij meende het ook zo erg niet.

Bent U eerlijk?

Gekke vraag, zult U zeggen. Mag ik haar beantwoorden? Neen, U bent niet eerlijk. Ik ook niet. Niemand is namelijk altijd en onder alle omstandigheden eerlijk. Dat kan ook niet, de maatschappij maakt dat nu eenmaal onmogelijk.

Wanneer U ergens bij vrienden op bezoek komt en de vrouw des huizes zegt:

„Kees, hoe vind je onze nieuwe schemeriamp?” en U vindt het een lor, een prul, een monster, een klap in het gezicht, wat zegt U dan?

„Nou..... eh..... Mien, fleurig, hè, en zo bont van kleur..... en..... eh het ding past goed bij jullie vloerkleed”. (Dat zal dan wel dat vloerkleed zijn waarvan U al enige malen na een bezoek tegen Uw vrouw, veilig op straat, hebt gezegd: „Begrijp jij hoe

ze het in hun hersens halen, zo'n wanprodukt te kopen"?)

Was U nu oneerlijk?

Ja.

Maar, om het eens gewichtig te zeggen: Uw oneerlijkheid was gerechtvaardigd door de nu eenmaal algemeen aanvaarde spelregels van de maatschappelijke omgang. Want wanneer U had gezegd:

„Mien, meid, ben je helemaal op je achterhoofd gevallen? Hoe kun je zo'n brok prullaria kopen?"

Dan was dat gezellige bridge-avondje al meteen definitief naar de knoppen geweest.

De maatschappij gedooft geen absolute eerlijkheid. Ik ken wel mensen die er prat op gaan, zo eerlijk te zijn. Onder ons gezegd: zij maken met vrucht aanspraak op de titel kampioen-plezierbederver. Dat zijn de mensen die, zogenaamd onbevooroordeeld, open en oprecht, het plezier van anderen verknoeien waar ze de kans krijgen. Is hun buurvrouw trots op haar nieuwe hoodje, dan geven ze een commentaar dat buurvrouw een diep gevoel van verdriet geeft. Is hun collega blij met zijn promotie, dan zeggen zij: „Dat krijg je in een tijd van personeelschaarste, ze hadden veel liever een ander gehad, maar ik weet dat niemand op die advertentie heeft geschreven".

Enzovoorts, enzovoorts.....

Moeten we dan allemaal altijd oneerlijk zijn?

Nee, zo is het ook niet.

Ik zou het zó willen stellen: we moeten altijd eerlijk zijn, behalve in die gevallen dat werkelijke eerlijkheid anderen alleen maar zou grieven, kwetsen, verdrietig maken of in ongerustheid brengen, terwijl daar geen enkel positief resultaat mee wordt bereikt. U voedt Uw vrienden helemaal niet op tot betere smaak (is dat: Uw smaak? bent U daar zo zeker van?) wanneer U haar vreugde bederft door te zeggen: „Meid, wat een ellendige lamp heb je nou gekocht". U maakt iemand alleen maar ongelukkig en bereikt niets wanneer U, oh, ongetwijfeld uit de grond van Uw gemoed, tegen hem zegt: „Ik begrijp niet hoe je oudste zoon zich met dat vreselijke kind kon verlossen". Wat drommel, U behoeft toch niet met haar verloofd te zijn? U bereikt toch niet dat die verloving op grond van Uw uitspraak (en eerlijk: wat weet U eigenlijk van dat meisje af?) wordt verbroken? En wat gaat U dat aan?

Dit soort zogeheten „Niets ontzienende eerlijkheid" van mensen die zo graag zeggen: „ik wil dat een ander weet wat-ie aan me heeft", is in wezen niet anders dan een vorm van de domste arrogantie en ijdelheid.

Eerlijkheid is een artikel dat per milligram moet worden gedoseerd.

U weet voor Uzelf heel goed wanneer U wel eerlijk moet zijn. U weet heel goed wanneer U zich niet mag laten leiden door sympathieën en antipathieën en eerlijk, ronduit, moet zeggen waar het op staat. Dan zal men trouwens ook respect voor U hebben. Men heeft altijd respect voor de zakenman die eerlijk en openhartig optreedt, die een ander geen cent te kort doet. Men heeft respect voor de man die een portefeuille met geld vindt en die terugbrengt. „Men", dat is ook: de man zelf. Want eerlijkheid verhoogt het zelfrespect. Iemand die liegt en bedriegt en kuilt en overall omheen praat, heeft geen zelfrespect.

U kunt dat laatste niet zo erg belangrijk vinden.... totdat U het kwijt raakt. Dan bemerkt U pas wat U verloren hebt. Het is zo erg als het verlies van een heel goede vriend, van een nabije bloedverwant.

Eerlijkheid is, zoals zovele abstracte begrippen, „variabel". Wat onder bepaalde omstandigheden eerlijk kan zijn is onder andere omstandigheden eenvoudig niet verantwoord. Denkt U maar eens aan de geestelijke moeilijkheden waarvoor een arts kan komen te staan als hij een hopeloos-zieke patiënt heeft. Moet hij zeggen: „U is niet meer te genezen"? Moet hij zeggen: „Waar leven is, is hoop"?, terwijl hij weet dat er, naar de mens gesproken, niets meer te verwachten is?

Dit is een extreem voorbeeld. Maar iedereen ontmoet in zijn dagelijks leven zo vele gevallen waarin hij zich zou moeten afvragen:

„Wat moet ik doen? Eerlijk zijn?"

Ja, natuurlijk, eerlijk zijn. Altijd. En van ganser harte. Altijd pogen de waarheid en niets dan de waarheid te zeggen.

Als.... als U weet dat U in dat geval ook tegenover Uzelf absoluut eerlijk bent. Dus als U weet dat die „waarheid en niets dan de waarheid" inderdaad de waarheid is en dat U die alleen om waarheids wille zegt, en niet iets waarvan U alleen maar veronderstelt dat het de waarheid is.

Ook niet iets waarvan U weet dat het een ander nodeloos kwetst terwijl het, zoals in het geval van die schemerlamp, er in wezen niet toe doet of U dat ding lelijk vindt of mooi. Want dat is, en daar komt de conclusie: subjectieve waarheid.

Objectieve waarheid is: „Jawel, edelachtbare, die fietser kwam van links en had geen achterlicht".

Subjectieve waarheid is: „Mien, ik vind die schemerlamp een verschrikking".

AFSCHIED

W. J. Th. Leliveld

Op 15 febr. 1957 was het een drukte in het Kernlokaal. Het was er vol, toch plaats voor allemaal.

Was er dan iets bijzonders te doen?

O ja, Willem Leliveld ging met pensioen.

Nadat collega Bruinsma Willem, echtgenote en kinderen, Welkom had geheten,

Werd ook de gepensioneerde Baas Witte niet vergeten. Collega J. Noordzij verbleef ook onder die lieden,

En kreeg gelegenheid de dames bloemen aan te bieden.

Collega De Adel ging met een woord van afscheid in zee, Maar bemerkte alras, het viel niet mee.

Plankenkoorts is menselijk, dat moet je afleren.

Toch wist men zijn goedgeemde woorden te waarderen.

Collega Rijdsdijk werd toen voorgesteld En overhandigde, namens IJzerwerkers, een horloge aan Leliveld.

Vervolgens kwam collega Hans aan het woord, Zo iets hadden we nog niet gehoord.

We spreken hem niet te na, Hij schetste kleine Willem als een goede collega.

We werden van hem wel wat wijzer, Willem was stapelgek op een lorrie, platenklam

en puntijzer.

Misschien valt er thuis wat te transporteren op de duur, Hij bood Willem een lorrie met platen aan, in miniatuur.

Dan kwam collega Bruinsma weer, Die ging, onder lawaai van stoomkranen, te keer.

Zij lieten hun schelle stoomfluiten horen, Maar desondanks ging zijn stem niet verloren.

Vervolgens overhandigde Bruinsma, we hebben dit al meer gehoord,

Een couvert van het afscheidsfonds met een toepasselijk woord.

Spreker noemde nog een reis naar Schiedam, Daar wist Willem wel meer van.

Hij ging naar huis met de Dockyard heel vlug, Maar, opgesloten in de kajuit, ging hij even vrolijk

weer terug.

Willem heeft een dankwoord ten beste gegeven, En onder leiding van Bruinsma werd gezongen:

„Lang zal hij leven".

Willem, we zeggen geen misschien,

We hopen je nog lang in het genot van je pensioen te zien.

A. M.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secr.: M. P. v. d. Borden, Kortebantstraat 37, Rotterdam

CULTURELE AVOND

voor de abonneementhouders op 6 maart in Ons Huis.
Vertoond zal worden de film

„VROUWEN OM PUCCINI”

Korte inhoud :

Puccini, een jong componist, heeft een harde tijd achter de rug. De moeilijkheden schijnen nu echter overwonnen te zijn, want volgens de geruchten zal zijn werk de eerste prijs wegdragen in een opera-prijsvraag. Als de officiële uitslag bekend wordt, blijkt echter 'n ander winnaar te zijn. Puccini wil nu zijn werk opgeven en teruggaan naar Lucca, zijn geboorteplaats. Eén van zijn kennissen, de sopraan Cristina, die Puccini steeds tot morele steun is geweest, weet hem echter tot doorzetten te bewegen en zodoende bereikt Puccini ten slotte dat een groep kunstliefhebbers besluit, zijn opera te laten opvoeren. Puccini gaat nu zo op in het voorbereidende werk, dat hij Cristina helemaal vergeet. Zij houdt van Puccini, maar omdat zij weet dat haar liefde niet beantwoord wordt, aanvaardt zij een onbelangrijk engagement en vertrekt. Als Puccini's opera een groot succes is geworden, gaat hij naar Lucca. Daar ontmoet hij Elvira, het meisje van zijn hart. Hij weet haar over te halen met hem mee te gaan naar Milaan, hoewel hij het raadzaam acht met trouwen te wachten, tot zijn positie helemaal gevestigd is. Hierbij wacht hem echter een grote tegenslag. Na zijn eerste succes heeft hij een uitgever gevonden - Ricordi - maar als zijn tweede opera een fiasco wordt, verbreekt de uitgeverij het contract. Puccini is helemaal uit het veld geslagen en Elvira - die geen uitgesproken belangstelling voor muziek heeft - is niet in staat hem over het dode punt heen te helpen. Pas als Elvira in verwachting blijkt te zijn kan Puccini er toe komen iets te ondernemen. Hij komt op het idee een opera over „Manon” te schrijven, hoewel de beroemde Massenet hem al is voor geweest. Iedereen verwacht een nieuw fiasco, maar mede door de hulp van Ricordi brengt Puccini zijn werk tot een goed einde en vestigt hiermee voorgoed zijn roem. Dit betekent niet dat hij en Elvira gelukkiger worden. Integendeel..... Puccini begint zich voor haar te schamen, nu hij in voornamen kringen komt en hun huwelijk wordt steeds meer op de lange baan geschoven. Elvira verdraagt dit terwille van haar liefde en ook dat Puccini, na Cristina weer ontmoet te hebben, deze enige tijd de voorkeur geeft, voornamelijk omdat zij in de loop der jaren een beroemde zangeres is geworden. Geleidelijk begint hij echter tot Elvira door te dringen, dat Puccini in al zijn handelingen zichzelf zoekt en als zij ten slotte met zekerheid beseft, dat egoïsme bij hem de voornaamste drijfveer is, verlaat zij hem. Haar liefde blijft echter en na vele jaren vinden zij en Puccini elkaar toch weer terug door zijn muziek.....

VOOR DE DAMES

Een interessante excursie zal op donderdagochtend 21 maart a.s. worden gemaakt naar de fabriek van de N.V. Melkinrichting „De Combinatie” te Overschie. Vertrek van de E.V.A.G.-bus :

- 8 uur 45 Koemarkt, Schiedam.
- 9 uur 25 Rondoplein.
- 9 uur 40 Pleinweg, hoek Wolphaertsbocht.
- 9 uur 50 Rochussenstraat (G.E.B.).

Voor zover beschikbaar zijn kaartjes à f 1,- per persoon bij het hoofdbestuur en bij het bestuur van de Reisclub verkrijgbaar.

GERESERVEERDE PLAATSEN

Om misverstand te voorkomen maken wij hiermede bekend dat bij toneelvoorstellingen slechthorenden op aanvraag een speciale plaats krijgen toegewezen.

OPERETTE-AVONDEN

op

13 en 19 maart in de Groote Schouwburg (Zuid)

Teneinde elk lid de gevraagde kaarten te kunnen verstrekken hebben wij in verband met de grote belangstelling op alle plaatsen in de Schouwburg beslag moeten leggen.

De mogelijkheid bestaat nu, dat een enkeling niet naast maar achter zijn vrouw of meisje komt te zitten.

Mocht dit lot U treffen, beklagt U zich dan niet bij

het bestuur, wij kunnen hierin tot onze spijt geen verandering brengen.

Het Nederlandsche Rode Kruis deelt ons onder hartelijke dankzegging mede dat de collecte in Luxor en Palace totaal f 130,06 heeft opgebracht.

FOTOCLUB

Onze leden die op donderdag 17 januari aanwezig waren toen de heren De Groot en Visscher hun kleurenplaatjes vertoonden, zullen het wel met mij eens zijn dat dit weer een prima avond was.

Die avond hebben we afgesproken ook eens een gecombineerde avond te houden met de Foto club Pernis, waarvan deze heren lid zijn. Tevens zullen we de mogelijkheid onder ogen zien een gezamenlijke foto-expositie te houden. Wij verwachten zeer veel van deze samenwerking en wij verzoeken onze leden hun mooiste foto's op te zetten en deze voor dit doel gereed te houden.

Ons programma voor maart is als volgt:

- 7 maart **Het maken van stillebens.** Toestel en statief meebrengen a.u.b.
- 14 maart **Waarom ik de voorkeur geef aan 6×6 boven kleinbeeld,** door de heer Pronin.
- 21 maart **Vergroten** voor de Foto van de Maand met ons nieuwe vergrotingstoestel; papier en negatieven meebrengen.

28 maart **Onder de Schijwerper**. De competitie: Foto van de Maand. Onderwerp: Vrij.

Dat het niet meevalt om een werkelijk goede foto te maken weten we allemaal wel.

Een vooraanstaand amateur fotograaf heeft eens gezegd: „Als ik per jaar 6 werkelijk goede foto's maak ben ik dik tevreden.”

En dan verbeelden wij ons wel eens dat we het al heel aardig doen. Daarom is het ook zo nuttig om, ten eerste, indien mogelijk, eens een fototentoonstelling te bezoeken. We voelen ons dan wel erg klein bij het prachtige werk dat daar dikwijls hangt en we vragen ons dan af, of we het ooit zo zullen leren. Eén troost is er: Deze „keien”, zoals men ze noemt, zijn ook eenmaal beginner geweest, zij hebben een harde leerschool moeten doorlopen alvorens hun foto's op dergelijke tentoonstellingen werden aangenomen. Voor ons dus een aansporing te trachten het ook zo ver te brengen.

Ten tweede is het wel eens nuttig zijn foto's aan gevorderde amateurs te laten zien, ter critiek. Zij zullen U wijzen op de fouten en ook op de goede hoedanigheden in uw foto's.

Het is logisch dat het oordeel van Uw huisgenoten eigenlijk geen goede graadmeter is voor Uw fotografisch kunnen; zij vinden Uw producten al gauw aardig.

Door diverse leden is ons verzocht weer eens een portret-foto-avond te houden. Het programma voor deze maand was echter al klaar, zodat we in april weer een avond kunnen besteden aan portret-fotografie. We zullen proberen weer enkele aardige modelletjes te krijgen.

J. B. secr.

REIZEN

CONTACTAVOND

Wij hopen zaterdag 9 maart onze contact-avond te houden in de kleine zaal van gebouw Courzand, **aanvang 8 uur precies**. Wij verwachten op deze avond

alle leden, ook de dames, want dan zullen de 5-daagse, de 3-daagse, de 1-daagse en de middagtochten worden besproken. Tevens wordt er dan besproken wat we zullen doen ter gelegenheid van ons 10-jarig bestaan. Zij, die belang stellen in één van bovengenoemde reizen zijn ook van harte welkom.

U ziet, het belooft weer een belangrijke avond te worden. Wij zullen weer voor de gezellige noot op deze avond zorgen; maar, wat dit zal zijn, is een groot ?

Er zal een E.V.A.G.-bus rijden die om 7 uur vertrekt van het Postkantoor Schiedam, 7 uur 15 van Rochussenstraat, bij G.E.B., 7 uur 30 van Pleinweg, bij Esders. U ziet het, wij zorgen dat U er gemakkelijk kunt komen. **Komt dan ook allen**, het bestuur rekent daar op. Als allen komen beloven wij U een gezellige avond, waarop natuurlijk ook gestemd zal worden over onze reizen. Tot zaterdag 9 maart dus in Courzand.

Bestuur Reisclub

ZWEMMEN

Op onze jaarvergadering in januari j.l. hebben wij afscheid genomen van onze voorzitter, de heer P. C. Noordzij. Langs deze weg willen wij hem nogmaals dankzeggen voor alles, wat hij

voor de zwemclub gedaan heeft. In zijn plaats is getreden de heer H. F. Beekman van de lunchroom

R.D.M., die wij van harte welkom heten en wij spreken de hoop uit dat wij op dezelfde prettige wijze als voorheen de belangen van de zwemclub mogen behartigen. De heer Beekman betreunde het dat van de zijde der leden zo weinig belangstelling bestond voor deze jaarvergadering. Misschien wordt de animo hiervoor in de toekomst groter. Hoop doet leven. De verdere samenstelling van het bestuur is gebleven zoals die was.

Wilt U er rekening mee houden dat wij voor Uw eigendommen die U in het kleedhokje achterlaat, o.a. in het Oostelijk Zwembad, geen enkele risico dragen en nemen? U bent en blijft er zelf geheel aansprakelijk voor. Derhalve kunt U Uw geldswaardige voorwerpen afgeven aan de kassa en Uw hokje tijdens het zwemmen laten sluiten. Dit zijn algemeen geldende voorschriften; zie het biljet bij de kassa in het zwembad. Aan allen dus de taak mede te werken, teneinde onaangename voorvallen zoals diefstal, vermissing, enz., te vermijden.

Zijn er nog leden die een zwemdiploma willen behalen? Geeft U dan vroegtijdig op aan de heer Ketting. De kosten er van bedragen f 1,-.

De tarieven voor de medische sportkeuring zijn met ingang van 1 februari 1957 als volgt: voor personen tot en met 17 jaar f 1,50; voor personen van 18 jaar en ouder f 2,50.

Nieuwe leden zijn van harte welkom in de club. W.E.K.-leden, komt U eens een avond bij ons in het Oostelijk zwembad kijken! Wij zwemmen 's maandags-avonds van 19 uur 15—20 uur. Er gaat een speciale bus van Heijplaat, Vestaplein, om 18 uur 45. Zien zwemmen doet zwemmen. Op de eerste avond is alles vrij.

Het Bestuur

BRIDGEN

Uw Opmerker heeft een bezoek gebracht aan het Bridge Centrum, Mariniersweg, waar iedere vrijdag-avond de Bridge Club van W.E.K. haar club-avond heeft.

In een heerlijk rustige sfeer vinden de

clubleden om 8 uur de tafels met bijzet-tafeltjes gereed staan, waarop een 8-tal houten kaarten-etuis met 4 vakjes gemerkt N.O.Z.W. Hierin worden na het afspelen van elk spel de kaarten van iedere speler opgeborgen. Dit is juist het bijzondere van club- of wedstrijdbridge: dezelfde spellen worden door verschillende spelers (speelsters) gespeeld zodat een zuivere krachtmeting mogelijk is. De club is ook aangesloten bij de Kantoorbediende Bridge Bond R'dam. De krachtsverschillen worden uitgedrukt in wel 5 verschillende klassen, zodat in de juiste krachtsverhouding in club- en competitie-verband gespeeld kan worden. Minder geoefende spelers (speelsters) kunnen dus met evenveel succes meespelen als de betere spelers (speelsters).

Om even 8 uur waren allen reeds aan het spelen. Doordat één der leden niet aanwezig kon zijn werd mij gevraagd mede te spelen. Ja, geachte lezers, ik beken U dat ik de nodige bokjes geschoten heb, maar mijn medespelers waren zo beleefd mij dit niet kwalijk te nemen. Het belangrijkste vond ik daar eigenlijk de prettige en gezellige sfeer; de avond is voor mij omgevlogen. Ik raad dan ook een ieder aan, die belangstelling heeft voor dit kaartspel: bezoek op vrijdag-avond het Bridge Centrum, U zult daar geen spijt van hebben.

Opmerker

2e CULTURELE AVOND

Op 5 februari vulde Ons Huis zich weer met W.E.K. leden om te gaan genieten van een lezing, met lichtbeelden en een film, over Marokko, door de heer S. de Waard. Na het gebruikelijk openingspeechje van de voorzitter kreeg de heer De Waard het woord, hetgeen hem ten volle was toevertrouwd.

Op een prettige en onderhoudende wijze vertelde hij ons van zijn reizen door Marokko. Een land dat niet zo heel ver weg is, een land dat zich sterk aan het ontwikkelen is, maar dat jammer genoeg ook in de politiek is verwickeld. Van het laatste vertelde hij wat, van het eerste heel veel. Zijn verhaal werd zeer verduidelijkt door de prachtige kleuren-foto's die hij op het doek bracht. Voor de pauze vertelde hij van zijn reis, die hij in Cassablanca aanving en ook beëindigde.

Na de pauze vertoonde hij een door hemzelf in prachtige natuurlijke kleuren vervaardigde film, met muzikale begeleiding. Daar, waar het gesproken woord de film kon verduidelijken, ging de muziek op de achtergrond en gaf de heer De Waard, nogal eens met een geestige opmerking, een korte uiteenzetting. Alles bij elkaar vormde deze voordracht een prachtig geheel. Dat de gehele zaal hiervan genoten had, bleek uit het spontane applaus. Toen de voorzitter de heer De Waard bedankte en hem vroeg later nog eens een reisverhaal over vreemde landen voor ons te willen vertellen, stemde de gehele zaal hiermede van harte in. Het was weer een mooie avond.

Opmerker

Op 29 december 1956 nam de heer

K. T. MAASKANT,

werkmeester ijzerwerkers, geboren 16 juli 1890 en wonende Schonebergerweg 47 te Rotterdam, met pensioen afscheid van de

R.D.M. en de N.W., waar hij, respectievelijk, van 10 september 1906 tot 24 augustus 1907 en van 22 mei 1919, met een korte onderbreking, heeft gewerkt.

Op 19 januari 1957 ging de heer

J. VAN KEEF

blancoer, geboren 7 december 1888 en wonende Pr. Frederik Hendrikstraat 8b te Schiedam, met pensioen, nadat hij van 30 juni 1919 af werkzaam was bij de R.D.M.

Op 26 januari 1957 verlieten ons de heren:

B. J. VAN KOUWEN,

doksjuwer, geboren 28 maart 1888 en wonende Bajonetstraat 16a te Rotterdam, die van 2 juni 1925 af werkzaam was bij de R.D.M., en

A. T. STIP,

sanhouder, geboren 17 maart 1890 en wonende Smeetslandsdijk 180 te IJselmonde, die van 14 maart 1921, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

en op 2 februari 1957 de heren:

C. VAN GILS,

bankwerker, geboren 16 mei 1890 en wonende Rose-spoorstraat 11b te Rotterdam, die van 6 januari 1939 af werkzaam was bij de R.D.M., en

C. WESTERVELD,

expeditieknecht, geboren 25 januari 1892 en wonende 2e Carnissestraat 12b te Rotterdam, die van 8 januari 1925 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

Op 9 februari 1957 ging de heer

J. VAN ANDEL,

aanhouder, geboren 17 oktober 1891 en wonende Paul Krügerstraat 87b te Rotterdam, met pensioen, nadat hij van 20 februari 1924 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

Op 16 februari 1957 werden gepensioneerd, de heren :

J. BOSSELAAR,

aanhouder, geboren 10 januari 1892 en wonende Alwinastraat 12 te Rotterdam, die van 26 januari 1920 af werkzaam was bij de R.D.M., en

W. J. TH. LELIVELD,

transportknecht, geboren 20 december 1891 en wonende Numansdorpsstraat 11a te Schiedam, die van 7 februari tot 12 januari bij de N.W. en daarna bij de R.D.M. werkzaam is geweest.

UITSLAG ROODE KRUIS KERST-PRIJSVRAAG 1956

G E E F — H E L P

(„Maak zelf Uw kruiswoordpuzzle“)

De door de jury goedgekeurde oplossing met het hoogste aantal punten : 302, luidde als volgt :

Z W O L F O R S
W F A A S J
I J P R A T P A
G E E F S U F S
R W
W I J F S H E L P
A F T J A A L
R J E U W O
S J A P W E R F

Voor zo ver ons bekend is bevindt zich onder de 50 prijswinnenden geen W.E.K. lid.

Het Nederlandse Roode Kruis is de duizenden inzenders van oplossingen zeer erkentelijk voor hun extra bijdragen in de vorm van overfranking. Dat degenen, die geen prijs hebben gewonnen, op deze wijze toch een goed doel hebben gesteund, moge hen enige voldoening schenken.

Voor hen, die willen weten waarop de jury onder meer haar beslissingen heeft gegrond, worden enkele als foutief aangemerkte „woorden“ vermeld, waarbij moet worden opgemerkt dat uiteraard niet alle lettercombinaties die in Nederlandse woordenboeken voorkomen, uit hoofde daarvan dan ook zonder meer Nederlandse woorden zouden zijn. Tussenwerpsels zijn wel „woorden“.

PROF was fout, omdat dit een afkorting is.

JO was fout, omdat dit een afkorting is.

AB en ABC zijn geen woorden en dus fout.

De sleutelwoorden GEEF en HELP mochten niet worden verplaatst; dat bleek duidelijk uit de aanwijzing dat de opgave overgetekend of op een briefkaart geplakt moest worden.

De volgende kruiswoord-puzzle zal vermoedelijk weer omstreeks Kerstmis (van dit jaar) worden gepubliceerd. Daarin zullen de voorwaarden nog duidelijker worden omschreven.

**U W R O O D E K R U I S
D A N K T U !**

DANKBETUIGINGEN

Hiermede betuigen wij onze hartelijke dank aan allen voor de vele blijken van belangstelling en hulp, onderzonden, bij het verlies van mijn lieve Man en dierbare Vader. Ook van alle bewoners van de D.C. Endert Jr. Stichting.

Uit aller naam :
WED. V. DEN BOER-DEN OUDEN.

Mede namens mijn vrouw wil ik langs deze weg mijn hartelijke dank betuigen aan de directie, chefs, collega's, bestuur van W.E.K., afschrijvers en hulp-afschrijvers voor de ontvangen geschenken ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum bij de R.D.M.

A. Boele

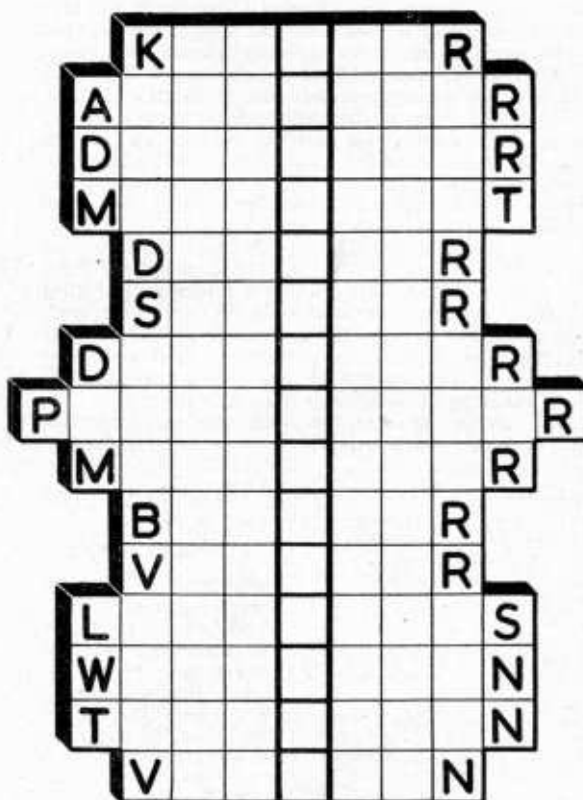
FEBRUARI-PUZZLE

Vul woorden in die in betekenis overeenkomen met onderstaande woorden :

Toetsenbord, beambte, gokker, licht bij nacht, documenten, borstel, bestuurder, paarsachtige houtsoort, ondergrondse werker, bast, schil, kruisbloemige sierplant, zonder energie, op prijs stellen, stad in Zeeland, anders voordoen.

Bij juiste invulling ontstaat op de middelste rij een wens. De volledige oplossing inzenden vóór 16 maart a.s.

Adresseer aan: Puzzelredactie, Karimunstraat 12, Rotterdam Z.II. Inzendingen **uitsluitend per briefkaart!**

MEMORIAM

Op 16 januari 1957 overleed de heer

J. MENKE

smid, geboren 26 december 1902 en gewoond hebbende Pr. Fredrik Hendrikstraat 8 b te Schiedam.

Hij was van 30 juni 1919 tot 2 maart 1925 bij de N.W. en daarna bij de R.D.M. werkzaam. In beide gevallen met een aantal onderbrekingen.

Hij ruste in Vrede.